

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola X. Alexandri Papae III. Ad Henricvm Regem Angliae. De
immunitate ecclesiastica non violanda: & clericis ad tribunal saeculare non
trahendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

250 ALEXANDRI PAPÆ III.

dignitates ecclesiæ tuæ, necessariam diligentiam adhibemus & cautelam, quam conuenit adhibere. Datum Se nonis IIII. Nonas Martii.

EPISTOLA IX.
ALEXANDRI PAPÆ III.
AD EVMDEM.

Eum angustiis pressum consolatur.

Alexander seruus seruorum Dei dilecto fratri Thomæ Cantuariensi archiepiscopo salutem & apostolicam benedictionem.

QVONIAM dies mali sunt, & multa sunt pro qualitate temporis toleranda, discretionem tuam rogamus, monemus, consulimus, & suademus, vt in omnibus tuis & ecclesiæ agendis te cautum, prouidum & circumspectum exhibeas, & nihil propere vel præcipitanter, sed mature & grauiter, facias, ad gratiam & benevolentiam illustris regis Anglorum recuperandam, quantum salua libertate ecclesiæ & honestate officii tui fieri poterit, & enitaris modis omnibus & labores, vt vsque ad proximum pascha eundem regem sustineas; ita quod nihil in eum vel terram ipsius vsque ad præscriptum tempus studeas exercere. Tunc enim Dominus dabit tempora meliora, & tam tu quam nos tutius poterimus in facto ipso procedere.

EPISTOLA X.
ALEXANDRI PAPÆ III.
AD HENRICVM REGEM ANGLIÆ.

De immunitate ecclesiastica non violanda: & clericis ad tribunal sacerdotiale non trahendis.

Alexander episcopus seruus seruorum Dei Henrico illustri Anglorum regi salutem & apostolicam benedictionem.

ETSI circa nos & matrem tuam ecclesiam sacrofante, etiam filialis in te deuotio aliquatenus videatur tepuisse, paternum tamen affectum circa te vel regnum tuæ gubernationi commissum nullo tempore deseruimus. Tua ergo serenitas, quod amici verbera potiora, quam inimici oscula existant, diligenter aduertens, consideret studiosius

& attendat, quod sicut clerici a viris sacerdotalibus vita & habitu distinguuntur: ita & iudicia clericorum a laicorum iudiciis diuersa * potius comprobantur. Quare si eo ordine, quem non decet perueritas, & quæ Iesu Christi sunt tuæ potestati usurpans nouas leges ad ecclesiarum oppressionem & Christi pauperum pro tuo beneplacito condas, consuetudines etiam, quas auitas vocas, inducas: tuipse procul dubio in extremo examine, quod effugere non poteris, modo consimili iudicaberis, & eadem mensura, qua mensus fueris, remetietur tibi. Verum ne commonitiones nostræ auribus excellentiæ tuæ tardiosæ vel asperæ videantur, scriptum recollige, *Quod filium, quem pater diligit, cor-
ripit*; pro certo cognoscens, quod quanto personam tuam ardenter caritate in Domino diligimus, & sincerissimæ tuæ deuotionis insignia nobis & ecclesiæ Dei multipliciter & magnifice olim exhibita ad memoriam sèpius & studiosius reuocamus; tanto hæc cognitioni tuæ spiritualem tibi & æternam salutem votiis cordis affectibus exoptantes libentius intimamus.

Si enim te in aliquo iudicium futurum deterret, aut præmiorum in æterna requie corona delestat, veritatem, quæ Deus est, & iustitiam colere, ius suum vnicuique tribuere, negotia ecclesiastica, & præsertim criminalia, quæ de lassione fidei, vel iuramenti emergunt, causas super rebus, possessionibus ecclesiarum, personis ecclesiasticis tractanda relinquere, regnum & sacerdotium non confundere, non adeo serenitatem tuam deceret, quam etiam expediret. Si autem vniuersa, quæ in viis tuos per huiusmodi angarias de bonis ecclesiasticis conuertuntur, in refectionem pauperum, vel aliis pietatis operibus spenderes, obsequium non magis Deo gratum efficeres, quam si altari quolibet discooperto aliud cooperires; aut si Petrum crucifigeres, ut Paulum a mortis periculo liberares. Recolere siquidem debes, & præ oculis ad huius rei exemplum habere, qualiter rex Saul, quia deuicto Amalec, prædam contra diuinum præceptum reseruare volebat, cum se ad excusationem sui, hæc ad sacrificandum reseruare proponeret, a Domino fuerit reprobatus, & alias, eo viuo, in honorem & dignitatem regiam subrogatus. Quem vtique peccata populi regem effecerant; eum a gubernatione re-

Concil. Tom. 27.

Ii ij

1. Par. 16. gni propria commissa destituerunt. Quomodo etiam rex Ozias, dum thurificare voluit, & sacerdotis sibi officium usurpare, lepra, digna Dei vltione, percussus fuisset, tuæ saluti congruit ad animum reuocare.

3. Reg. 14. Si vero successus tuos viribus & potestati tuæ, & non Deo adscribas, intentionem quoque & animum tuum ab ecclesiasticorum virorum & ecclesiarum oppressione non retrahas: ille procul dubio, quia aliis te præfecit, & magnum in orbe principem ad fidelium suorum gubernationem, non ad depressionem constituit, talenta tibi commissa graui a te cum usura requirere. Et sicut de Roboam filio Salomonis legitur, qui pro delicto patris est a regno eiusdem; commissum paternum in heredes transfundet. Tu ergo prauis cuiuslibet suggestionibus non acquiescas, nec iis qui semper mala susurrant aurem inclines, sed quæ tuam salutem expediant diligenter audias, & ita ad honorem Dei & ecclesiæ suæ tranquillitatem & pacem, ad quod solummodo es regni gubernationem adeptus, idem regere, & secundum quod Dominus tibi administrauit, studeas utiliter gubernare; ut ille, per quem reges regnant, & cui seruire regnare est, tibi & heredibus tuis regnum temporale conseruet, & post illud tribuat sine fine manusurum.

EPISTOLA XI.

ALEXANDRI PAPÆ III.

AD THOMAM ARCHIEPISCOPVM
CANTVARIENSEM.

Significat eum non teneri damnatione Conciliabuli apud Northamptonam celebrati.

Alexander papa Thomæ Cantuariensi archiepiscopo.

Quod minor maiorem iudicare non possit, &c. Extat infra in actis dicti Conciliabuli anno 1164.